

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ DE MEDI AMBIENT I ORDENACIÓ TERRITORIAL DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL PM 1093-2011

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2013

Núm. 48

**Presidència
de l'Honorable Sra. Lourdes Bosch i Acarreta**

Sessió celebrada dia 5 de juny del 2013

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 5154/13**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a passeig de la Platja d'Alcúdia. 682
- 2) **RGE núm. 5218/13**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de mesures urgents per tal de garantir la potabilitat de l'aigua a tots els municipis de les Illes Balears. 685
-

LA SRA. PRESIDENTA:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i en primer lloc demanaria si es produeixen substitucions?

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Sra. Presidenta, Francisco Mercadal substitueix Gabriel Martí.

LA SRA. SERRA I CABANELLAS:

Margalida Serra substitueix Misericòrdia Sugrañes.

EL SR. CAMPS I BUENAVENTURA:

Josep Maria Camps substitueix Jaime Fernández.

LA SRA. PALAU I COSTA:

Cati Palau substitueix Miquel Jerez.

LA SRA. PRESIDENTA:

Passam a l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, relatiu a les proposicions no de llei RGE núm. 5154/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a passeig de la Platja d'Alcúdia i RGE núm. 5218/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a Pla de mesures urgents per tal de garantir la potabilitat de l'aigua a tots els municipis de les Illes Balears.

1) Proposició no de llei RGE núm. 5154/13, presentada pel Grup Parlamentari MÉS, relativa a passeig de la Platja d'Alcúdia.

Per defensar la proposició no de llei RGE núm. 5154/13 per part del Grup Parlamentari MÉS té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Alorda, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Els termes en el qual està plantejada, jo crec que expressen amb claredat quina és la intervenció que proposam en aquest parlament respecte d'una obra, una obra polèmica que es va dur a terme en el mes de maig, amb unes obres impactants com deim a la proposició de la remodelació de la Platja d'Alcúdia, allà on s'ha asfaltat el passeig. Hi havia un passeig de marès, amb un amplíssim consens, tothom en gaudia i el considerava correcte, jo crec que molts dels que som aquí hi devem haver passejat en moltes ocasions, d'altres en alguna, però qui més que menys, és una platja mundialment coneguda, la Platja d'Alcúdia, i que no havia tengut cap mena de controvèrsia, i atacs al respecte. Jo crec que era generalment acceptat i elogiat.

Bé, idò es va fer aquesta asfaltada damunt l'arena i se va pintar d'un color cel elèctric, justament amb la coincidència amb el que era una activitat esportiva important en el municipi, però conjuntural, que confiam que no tenia gaire a veure d'una manera directa, per poder fer una obra que pot quedar durant trenta anys establerta davant la Platja d'Alcúdia. Ja dic, una de les joia de la corona i per tant, una de les joies del Mediterrani.

Jo crec que aquesta actuació és una agressió paisatgística de la Platja d'Alcúdia, talment la consideram i la qualificam i, per tant, un atemptat als atractius de l'illa de Mallorca.

Fa més de trenta ja hi va haver una gran polèmica sobre la concessió que se va haver de fer del passeig i els "xiringuitos" en aquell moment. Hi va haver una contestació social important. Recordin més de 1.500 persones reunides amb el lema "platja sí, ciment no" a una ciutat, un poble com és Alcúdia, no el voldré qualificar respecte els precedents que es devien trobar en aquell moment quant a una mobilització popular d'aquestes característiques i amb grups ecologistes, amb grups progressistes en aquell moment de la transició inicial. Doncs la veritat és que va ser una gran empenta. D'allà varen sorgir unes rectificacions importants d'allò que era la concessió, una concessió que va acabar amb un disseny molt més respectuós del que es plantejava en principi i com he dit, amb un resultat satisfactori que ningú no havia qüestionat.

Bé, ara sí que el qüestionam. Per part nostra no coneixem quina és l'autorització que hagi pogut anar a Costes, no ens consta. Si ens ha passat per malla, agrairem a la resta de grups si ens ho poden aclarir, perquè ho hem demanat a l'Ajuntament d'Alcúdia i hem demanat a la Demarcació de Costes, com a part interessada en el procediment, que se'ns comuniqui quina és l'autorització que ha donat Costes. En el nostre parer aquella concessió originària dels trenta anys ja ha caducat. Per tant, el passeig i el terreny de l'oferta ha passat a terreny de domini públic, bé són domini públic amb tota claredat, i en tot cas hauran passat a la Demarcació de Costes. Per tant, no ens consta com és que s'ha pogut fer aquesta autorització.

Per paga, tractant-se com se tracta d'elements fixos, no desmuntables, no parlem d'una autorització senzilla, estam parlant d'una concessió, important en totes les tramitacions de caràcter ambiental i de tot ordre que això comporta, perquè estam parlant d'ocupar de manera fixa i no traslladable el domini públic d'una platja. Per tant, esperam que l'ajuntament i Demarcació de Costes, cap dels dos encara no ens ha contestat, ens ho aclareixi. Avui, Sra. Presidenta, la proposició no de llei ha arribat amb molta celeritat i els que no han tengut tanta celeritat han estat les administracions a les quals com a mínim nosaltres ens hem adreçat.

Bé, en tot cas crec que l'atemptat paisatgístic ja dona per si, fins i tot més enllà de la valoració jurídica que un en faci, per fer un pronunciament polític, a una platja de fama mundial i que hem de vetllar, com dic, pels nostres atractius que són fonamentals per a la nostra dignitat com a país i per al nostre atractiu com a destinació turística.

És per això que proposam aquest text a la consideració de la comissió, que el Parlament de les Illes Balears insti l'Ajuntament d'Alcúdia, el Departament de Costes de les Illes Balears, el Govern de les Illes Balears, el Consell de Mallorca, al final també són competents en matèria de litoral i en matèria de medi ambient, és a dir, cadascú amb els seus títols, en exercici de les seves respectives competències, adoptin els acords escaients per retornar al passeig de la Platja d'Alcúdia el seu estat anterior en el moment més convenient de la temporada turística. Hem volgut precisar que no vagin a desmuntar ara, per poc que ens agradi, que no hi vagin en plena temporada turística a fer-hi obres, això ja ens pareixeria una salvatjada. Per tant, confiam que hi hagi sentit comú, però sí que es prenguin les mesures perquè una vegada passat l'Ironman la Platja d'Alcúdia torni allà on era. 400.000 euros, estam parlant d'una obra que hauríem pogut estalviar i en canvi hem gastat 400.000 euros. Ara llegia alguna intervenció recent en comissió, per 60.000 euros el Grup Popular parlava de les borses de menjar que es podrien repartir a la gent necessitada. Jo no cauré en aquesta imatge, però 400.000 realment donen per altra mena de prioritats.

Per tant, demanam que es torni el passeig al seu estat anterior en el moment més convenient de la temporada turística i a promoure un debat ciutadà obert i plural sobre qualsevol actuació que pugui suposar canvis sensibles en la fesomia de la Platja d'Alcúdia. No se pot fer d'amagat, això és una qüestió que és patrimoni de tots els alcudienços, de tots els ciutadans com a mínim d'Inca per amunt, però diria que de tot Mallorca, el debat sobre com s'hagi de poder vestir aquest passeig. Per tant, no es pot fer d'amagat, decidit per una batlessa o decidit per qualcú dins un despatx. Aquest tipus de decisions han de ser més compartides, més debatudes i promoure el debat, no basta fer informacions públiques com a tràmit, sinó realment com a vocació de participació.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Maicas, per un temps de deu minuts.

EL SR. MAICAS I SOCIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Abans de llegir el text que he preparat, li he de demanar disculpes, Sr. Alorda, perquè l'he preparat abans de tenir coneixement de què el meu llenguatge no és l'apropiat per aquesta cambra...

(Remor de veus)

No, no l'he inclòs. De totes formes m'alegra que faci aquesta proposició no de llei sobre el passeig de la Platja d'Alcúdia i m'alegra en un doble sentit: com a ciutadà respectuós amb la discreció estètica de l'obra pública, que no de l'obra d'art exposada en zona pública, i sobretot com a víctima de l'atemptat blau. Ha de saber que durant mig any visc prop de la frontera cromàtica que de tant cridaner com és el color de la franja, ha esdevingut una barrera visual infranquejable.

A vostè li podrà semblar un despropòsit la meua dolença, que en termes clínics es denomina síndrome de l'àngel exterminador. No perquè tenguí relació amb afeccions celestials, sinó perquè ha manllevat la denominació al títol d'una pel·lícula de l'època mexicana de Luís Buñuel, una pel·lícula a la qual, per raons inexplicables els actors no poden sortir de la sala on estan. Res no els ho impedeix i, això no obstant, els és impossible traspassar el llindar de la porta oberta.

Passa que quan vaig de camí a la platja de ca nostra a la mar i estic a dos o tres metres de l'arena, alguna cosa m'impedeix avançar. No és impediment físic com ara un mur de formigó, ni l'abisme d'un penya-segat, els quals obstacles seria raonable que constituïssin una dificultat insalvable. Només una faixa del blau més horripilant que cap Pantone no ha conegut, ni mai no ha imaginat el blau "friqui" d'una paleta de colors psicodèlics, s'interposa en el meu camí vers el blau marítim de la mar.

Hauria de ser fàcil travessar, abans quan el trespol del passeig era de marès, amb els mitjans desajustats, ho feia fàcilment. Amb dues, tres, quatre passes podia trepitjar l'arena. En canvi ara, quan la mirada ensopega amb aquella tonalitat feréstega, m'és impossible ultrapassar-la. Si només fos un tram, faria una voltera, però la cinta circumda bona part de la badia que pertany al municipi d'Alcúdia. Alguns transeünts han patit afeccions als ulls només de mirar sense protecció el curs sinuós d'aquella pintura. Aquell color, senyores i senyors diputats, és un atemptat, no només contra el bon gust, sinó contra la salut visual. A favor nostra juguen factors per diluir l'impacte, com ara l'acció del sol, els fenòmens meteorològics o el mateix polsim de l'arena que van rebaixant la intensitat de l'agressió visual.

Sr. Alorda, li ho torn repetir, m'alegra que faci aquesta proposició no de llei, a la qual el nostre grup donarà suport i qui li parla, com a damnificat, d'una forma molt especial.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la diputada Sra. Vallès, per un temps de deu minuts.

LA SRA. VALLÈS I RAMIS:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. La remodelació del passeig de la Platja d'Alcúdia era una demanda dels veïnats des de feia molt de temps. Hem de pensar que estava feta de marès i durant 12 anys no hi varen fer cap tipus de manteniment, era inviable, no per a les persones que podem caminar bé, però sí per a la gent amb discapacitats que volia anar a la platja, per a la gent que té infants amb cotxets petits per poder accedir a la platja. Aquesta gent amb discapacitats ho tenia molt mal de fer passejar, com feim tots nosaltres. No només això, també la gent major quan caminava ensopegava i l'ajuntament tenia moltes queixes i moltes querelles sobre el passeig de la Platja d'Alcúdia.

Per això creim que l'accés a la platja de persones amb capacitat física reduïda, aquest passeig que és llarg, longitudinal, els facilitarà l'accés. I no només això, per a la policia per dur un control sobre la venda ambulant, la petita delinqüència..., havien d'entrar pels carrers transversals, és a dir, no podien entrar per dins la platja perquè els (...), tampoc podien anar en bicicleta, ni en motocicleta. Això feia la seva tasca difícil. Una altra cosa, si en un moment donat una ambulància havia d'entrar per poder donar suport a una persona malalta, també tenia dificultats.

Els materials que s'han emprat per fer el passeig, és un tipus de paviment sostenible, damunt el marès antic s'hi ha posat un aglomerat asfàltic acolorit. En el color que s'ha triat s'ha tengut un compte que sigui un color per evitar al màxim la contaminació lumínica. Per això s'optà pel color blau, per ser un color de poc reflex del llum, a diferència dels colors més pàl·lids. També afegir que afavoreix passejar el vespre, perquè es distingeix fàcilment amb la il·luminació existent. Hem de pensar que ara el color poc cridar un poc l'atenció, és ver que és un color que sobresurt, però que també el pas de temps, com sabem tots, mitiga tots els colors. És a dir, quan a Palma varen pintar els carrils bici era molt vermell, cridava l'atenció també i ara ja no, ara és marronós. I a la Platja d'Alcúdia és vera que ara crida molt l'atenció, però amb el pas del temps el color se mitigarà.

També ja no tan sols és això, ara hem fet una inversió. És a dir, això va ser un projecte que va estar a exposició pública i jo sí que tenc..., m'ho ha demanat. La proposta de Costes donava suport a aquesta..., jo la tenc si la vol llegir després. Li donava suport perquè el paviment estava en males condicions i es donava suport a què se fes el canvi.

També hem de dir una altra cosa, hi va haver un procés d'al·legacions quan l'ajuntament ho va fer públic i durant aquest procés no n'hi va haver cap. És a dir, no es va presentar cap al·legació i era el moment creim nosaltres. En mallorquí diuen, mon pare m'ho deia molt, guarda-te'n d'un ja està fet, perquè quan ara hem fet pagar als nostres ciutadans 422.000 euros, que ara els diguem demà el tomarem, el que farem serà emprar malament els doblers dels ciutadans. Jo crec que el moment en què s'havia de fer una proposta era el moment de l'exposició pública. I segons m'han dit des de l'ajuntament, no hi va haver cap al·legació.

No podem votar a favor d'això perquè trobam que fer això ara als nostres ciutadans és tudar els doblers. I no estam en temps de tudar els doblers. També creim que hem de respectar la decisió presa pel Consistori d'Alcúdia, que al final és l'òrgan competent que té el poder. I tenir un poc de paciència per veure si el color mitiga una mica.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús de la paraula per contradiccions el grup proponent? Té un temps de cinc minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Hi ha passat? L'ha vist? És ver que de vegades estar dins un grup té unes servituds, jo ho comprenc.

Miri, tal vegada hi hagi hagut veïnats que diguessin que s'havia d'allisar o que fos més transitable, no dic que no. Però realment a vostè no li crida l'atenció que fos justament abans de l'Ironman quan es pinta a corre-cuita i es procura tenir-lo acabat per a aquesta prova? Jo tenc la sensació que hi ha gent que han tengut molt clars els motius i em fa por, li ho confés. Trob que ha estat un mal irreparable que mirarem de reconduir.

Però si vostè em diu que la mecànica que vol introduir per tot això que m'ha dit, per accessibilitat, per a la policia, per a les ambulàncies i ens volen fer aquests tipus de passeig arreu, ja tremol. Ja vaig passar pena als Barcarès quan el Sr. Jaume Matas ens en va fer un tros, quan volia fer l'altre tros, ja li dic jo, que ho hauria destrossat Es Barcarès. Per favor, que no ens ho arreglin! Tenim tresors a Mallorca, dels quals n'hi ha molts que n'estam molt orgullosos, que en gaudim i que no volem que els arreglin. I crec que amb aquest mètode..., la veritat és que m'agradaria que en trobessin un altre, perquè si el duen per tot, farà por!

Em diu que el projecte havia estat a exposició pública. Jo no ho neg, és un tràmit que se fa d'una contractació, a la qual efectivament la gent no hi deu haver caigut. No s'ha promogut el debat, això evidentment, s'ha intentat que se passés. Però en cap moment hem pogut saber de què es parlava. Jo per exemple tenc un cert esment a les informacions de Costes, quan fan noves autoritzacions o concessions, perquè és allà on tu saps que hi haurà una cosa d'una certa magnitud. Aquí no hi era, estam parlant de la informació pública d'un projecte d'obra, d'una qüestió municipal, no de l'autorització de Costes. Jo no l'he vista, clar que la voldré veure si vostè la té, sinó esperar la resposta oficial per impugnar-la.

Per cert, després sí que he mirat el projecte i no hi ha el color, el color no hi és. Per tant, aquí hi ha una sorpresa, perquè una cosa és dir que et faran un asfalt, etc., i una de les coses més impactants que un ha vist després ha estat el color amb què el pintaren. Jo crec que ha estat greu, no sé si haurà d'haver indemnitzacions a tots els damnificats per tots els elements que ha pogut dur. I efectivament, jo no sé si reflecteix o no, però és que se veu els vespres, com vostè diu, anaves a passejar per la lluna i ara passeges pel blau de la Platja d'Alcúdia. Jo crec que no es tractava d'això per guanyar atractiu a la platja.

De l'únic que m'ha tranquil·litzat amb tot el que ha dit, en això he de coincidir amb vostè, que dels mals del PP ens pot salvar el pas del temps. El temps cura moltes coses, realment aclimata moltes coses, posa moltes coses en el seu lloc i també fa canviar governs. Jo confii que amb el pas del temps, coses com aquesta d'Alcúdia la puguem reconduir cap a una altra sensibilitat, amb la qual estic convençut en aquest concret, que participa moltíssima, però moltíssima gent que ha votat el Partit

Popular, n'estic convençut. Demà matí faria un referèndum a Alcúdia, acatant-ne els resultats, no parlem de tot el Nord, de tots els usuaris a veure si els agrada més el que hi havia o el que hi ha. Jo acataria encantat el resultat del referèndum municipal, perquè estic convençut que ens trobaríem molts d'aliats, no vull dir que no n'hi hagi alguns dels nostres que li agradés naturalment, però en trobaríem molts i molts del PP que votarien en contra d'aquest passeig.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Votació de la Proposició no de llei RGE núm. 5154/13.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

En conseqüència, queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 5154/13, relativa a passeig de la Platja d'Alcúdia.

2) Proposició no de llei RGE núm. 5218/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de mesures urgents per tal de garantir la potabilitat de l'aigua a tots els municipis de les Illes Balears.

A continuació, passam al debat de la segona i darrera proposició no de llei RGE núm. 5218/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de mesures urgents per tal de garantir la potabilitat de l'aigua a tots els municipis de les Illes Balears.

Per part del grup parlamentari proponent, té la paraula l'Hble. Sr. Borràs, per un temps de deu minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Gràcies, presidenta. Té raó el Sr. Alorda que el pas del temps resol moltes coses. Aquesta també la resoldrà el pas del temps, el problema de l'aigua a les nostres illes. De moment, d'ençà que governa el Partit Popular plou més i per tant els aqüífers estan millor, però ara, amb el Pla hidrològic podem gastar més aigua i per tant tornarem anar enrera, però el pas del temps ho aclarirà.

Però més que córrer segurament damunt un asfalt blau elèctric o un blau "friqui", com deia el meu company d'escó, sigui més còmode que córrer damunt marès, si els esforços atletes de l'Ironman, assedegats, quan acabin la prova, proven de beure aigua de l'aixeta d'Alcúdia potser tindran problemes, perquè l'aigua no és bona per beure a Alcúdia, com a tants altres municipis de les nostres illes. Hauran de beure aigua envasada lliure d'imposts verds, de moment o almanco esperem que el proper Ironman el podran fer sense tenir un sobrecost.

Hi ha quinze municipis, hi havia, dia 15 de maig, quinze municipis (...), evidentment, la potabilitat de l'aigua, com que hi ha moltíssims de municipis, moltíssims de pous, moltíssims de sistemes d'abastament que estan al límit de la potabilitat, no potabilitat, que varien en qüestió de setmanes l'aptitud per al consum, l'aptitud per al no consum, dia 15 maig, quan va sortir i es va fer pública aquesta informació a través dels mitjans de

comunicació, hi havia quinze municipis que totalment o parcialment tenien problemes greus d'abastament d'aigua, ni ha alguns que temporalment han resolt aquest problema, n'hi ha d'altres que no ho tenien bé i s'han afegit a aquest problema.

Però, en qualsevol cas, quinze municipis, catorze, setze municipis tenen greus problemes de potabilitat en aquests moments, de consum d'aigua. I de moltes altres zones estan en el límit que fan que hi hagi molts de col·lectius, especialment nadons, dones embarassades, gent major, persones amb determinades malalties, s'hagin d'abstenir de beure aigua, que per al comú dels ciutadans encara és dins els límits de potabilitat, segons les normes oficials, però per a aquests col·lectius no ho és.

Moltes d'aquestes zones on hi ha problemes de potabilitat són zones d'alt interès, a més, turístic, amb la qual cosa afegim un problema al problema de la potabilitat; és a dir, evidentment, si no avisam els ciutadans ni els turistes que l'aigua no és bona per beure, tenim un problema de salut; si avisam els turistes que l'aigua de l'aixeta no és bona per beure, tenim un problema d'imatge turística. En qualsevol cas, i si ho diem, tenim un doble problema, perquè tenim un problema que no tenim aigua bona i a sobre, diguéssim, si no ho deim desinformam, com es desinforma en aquest moment a tots els ciutadans de la comunitat perquè trobar si l'aigua del municipi és potable o no és un acte d'una gran complexitat només per a persones que tinguin unes ganes d'entretenir-se, a perdre molta estona dins la web del Servei d'Informació Nacional d'Aigües de Consum.

A Formentera havia d'estar resolt el problema amb la nova dessaladora, però en aquests moments, previsiblement, el proper estiu continuarà tenint problemes de potabilitat d'aigua. A Menorca hi ha un problema etern, el problema dels nitrats a Es Castell, a zones de Maó, com a la d'Es Grau i problemes de consum, d'impossibilitat de consum en el terme de Ciutadella, no només per la salinitat de l'aigua en pràcticament tot el terme, sinó sobretot a la zona de Cala En Bosch, que és precisament una zona de gran concentració de turistes, hi ha una gran concentració de diversos metalls dins l'aigua que fan impossible el seu consum. A Eivissa també, amb la promesa depuradora a Santa Eulària, encara sense funcionament, i la interconnexió, de la qual no se'n sap res ni se l'espera, també genera problemes. I a Mallorca, especialment a la zona de Llevant, on no hi abasta el sistema de dessaladores, especialment a Manacor, també a Felanitx, on hi ha més problemes.

Hi ha la necessitat evidentment peremptòria d'avisar els ciutadans quan l'aigua no és bona per beure, perquè ho sàpiguen, perquè no corrin risc i així ho fan les autoritats sanitàries com poden, però evidentment no arriba de manera suficient, i a més hi ha la necessitat, també peremptòria, i especialment, d'avisar les persones, com deia abans, d'especial risc per a la salut.

El Pla hidrològic que en aquests moments està en exposició pública, tot i alguna obra que pot resoldre si s'aconsegueix tirar endavant, i és una obra faraònica d'un llarg abast per resoldre problemes com dur l'aigua fins a la comarca de Llevant de Mallorca; quan estigui en funcionament el sistema de depuradores d'Eivissa, en plenitud, podrà resoldre molts problemes; com també podria resoldre molts problemes el futur sistema de dessaladores, si s'aconsegueix fer arribar a altres municipis de Ciutadella, a Menorca.

Avui, però, la realitat és que la gran majoria, quinze municipis, tenen zones molt importants on l'aigua no és bona a beure, perquè no reuneix les normes de salubritat suficient. I a moltes altres zones si reunint les normes legals de salubritat estan en el llindar quan no són d'un gust més que dubtós, la qualitat de l'aigua.

Per tant, entenem que el Govern, que ha creat, s'ha carregat amb raó, en nom de l'austeritat, s'ha carregat els consorcis d'aigües que hi havia dels municipis de cada una de les nostres illes i ho ha convertit tot en un únic consorci d'aigües, assumint per tant molta més responsabilitat, encara de la molta que ja té, per pròpia definició estatutària, l'únic consorci té una responsabilitat, a més té l'empresa pública ABAQUA, que també té com a funció garantir aquesta potabilitat de l'aigua, fer arribar aigua potable en alta als municipis, que després s'han de responsabilitzar de distribuir-la als habitatges, i per tant el Govern té la responsabilitat de prendre mesures per aconseguir que tots els ciutadans de les Illes, visquin on visquin, tinguin aigua potable ja, en la mesura que sigui raonable.

Té l'obligació també, crec, el Govern d'informar els ciutadans, de manera clara, suficient i transparent, de la qualitat de l'aigua que reben a les aixetes dels seus municipis. Fa dos mesos ens deien que podien pagar l'impost dels envasos d'aigua perquè tots tenim aixeta a ca nostra per aigua, doncs ara informin, ja que tenim aixeta a ca nostra i podem beure aigua de l'aixeta, informin si aquesta aigua és salubre o és insalubre, si és potable o no és potable.

I finalment, tot i que estam en un Pla hidrològic, diguéssim, en període d'exposició pública, crec que és necessari, que el Govern posi un paper compromís de finançament, sabem que el Govern ha aconseguit del Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient compromís d'estudiar solucions, entenem que el compromís d'estudiar solucions s'ha de passar damunt un paper, a un pla, diguéssim, per resoldre el problema d'una manera estable i a més amb el finançament suficient per tenir garantia que, resolt el problema immediat amb un pla d'acció immediata tindrem estabilitat en el sistema de potabilitat d'aigua; amb prou recursos per poder resoldre el problema de Menorca; amb prou recursos per poder posar en marxa la dessaladora de Santa Eulària i la interconnexió de les tres depuradores d'Eivissa i amb prou recursos per dur aigua a les zones de Mallorca, expressament en el Llevant, on tenen problemes greus de potabilitat, a la proposició no de llei que els presentem, amb l'esperança que per al bé de la salut dels ciutadans i ciutadanes de les nostres Illes, que se la juguen cada vegada que obren l'aixeta d'aigua, i per al bé de la imatge que donam als nostres visitants, donin suport a aquesta proposició no de llei.

LA SRA. PRESIDENTA:

Torn de fixació de posicions. Per part del Grup Parlamentari MÉS, té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Alorda, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Per donar suport a aquesta proposició no de llei, per cert, agrair el suport a l'anterior, no sé si ho he arribat a dir, perquè creim que és de sentit comú que s'han de fer els esforços perquè l'aigua arribi en condicions per al seu consum als ciutadans, aquesta hauria de ser, evidentment, una de les prioritats d'un pla hidrològic, que faria anys que hauríem de tenir aprovat i que s'hauria d'anar duent a terme totes aquelles instal·lacions i obres que, d'ençà del 2001 i anteriorment, doncs s'havien anat apuntant.

Per fer-ho també és important mantenir la qualitat dels aquífers, no es poden continuar sobreexplotant els aquífers sobreexplotats, així no els recuperarem mai. Quan posàvem mesures per respectar els aquífers, a la terminologia anterior, a la del pla vigent, amb una paraula, no era per molestar ningú, era per salvar, precisament, aquests aquífers i la seva qualitat de cara al consum, en tots els sentits.

Justament en aquell moment, el pla vigent també diu que es poden dar concessions en matèria d'abastament, per donar sortida a l'abastament de poblacions, però tots sabem que tanmateix, al final, aquesta no és una qualitat adequada i que també ha donat suport fins i tot a vendre aigua privada o amb concessions per a abastament de poblacions que no té la qualitat que hauria de tenir, que seria raonable exigir.

Una de les panacees que des de fa vint anys se'ns explica que hi hauria respecte d'aquesta qüestió, i que va tenir un punt àlgid amb l'Operació Vaixell, fa ja anys, es va acabar de pagar l'anterior legislatura el vaixell, però l'aigua sí que feia molts anys que s'havia deixat de dur, però aquest tipus d'operacions duren molts anys de pagar-les, doncs va ser les dessaladores. I ara les dessaladores són per vendre aigua als camp de golf; de dir-ho a veure-ho! És que tenim una quantitat d'aigua subterrània, importantíssima realment, per ser una illa com són les Illes Balears, que si no es malmetés, si no s'actués amb frivolitat al respecte, si no es donassin, com s'han donat, concessions per quatre, per cinc vegades la seva potencialitat, és realment d'una riquesa extraordinària i que han tengut una qualitat encara molts dels seus aquífers, alguns ja no, alguns ja no, realment espectacular. Però mentrestant hem hagut de fer operacions com la del vaixell, hem de construir aquestes dessaladores que faran un encariment espectacular del preu de l'aigua.

Tothom sap el que costa fer un pou i després treure l'aigua és aproximadament pagar el corrent del motor, és que és realment econòmic per la quantitat de tones que es poden arribar a extreure. No, la diferència amb una potabilitzadora a l'interior, que no han funcionat, com la que es va fer a Sa Pobla mateix, de cara a Alcúdia, o les potabilitzadores de terra, com molt especialment les dessaladores d'aigua salada, no han estat cap panacea. Són caríssimes, duen uns processos de manteniment molt elevats i després han tengut tota la dificultat de la inversió. Hem de cercar una altra fórmula molt més raonable, molt més racional, molt de reutilització també de totes les aigües pluvials que en aquests moments enviam a les depuradores; molt més de treure profit a les mateixes aigües en els aljubs.

Pensin que EMAYA, quan fa el Gorg Blau, per garantir que tothom comprarà l'aigua i per tant podrà rescabalar la inversió, prohibeix els aljubs a Palma, prohibeix els aljubs a totes les zones. Un poc el que va fer TIRME prohibint la recollida selectiva, per garantir que podria rescabalar-se de la incineradora. Són models de consum que han tengut molts de resultats, perquè els anys seixanta, els anys setanta, els anys vuitanta doncs es fan moltíssimes cases, moltíssims habitatges, en els blocs de pisos de no són tan habituals, però realment aquesta idea de no aprofitar les aigües ha estat també important en el moment en el qual ens hem trobat.

Bé, hem de cercar altres mètodes, no hi arribarem amb dos dies, és evident, però la qualitat de l'aigua és innegociable. Per tant, aquest pla de mesures urgents ens sembla raonable, hauria d'estar també inserit o, com a mínim, com a una peça important, maldament sigui prèvia a tot el debat que fem amb el Pla hidrològic, però aquesta qüestió s'ha de garantir.

Ara, també des de la racionalitat, en altra mena de consums des de ser molt prudents amb altres elements i que, si no, estam posant en perill un recurs com l'aigua. No aquí, és que la Directiva d'aigües de l'any 2001 està expressant una alarma a tota Europa, fa com a mal de creure pensar que el nord d'Europa tenguí dubtes sobre la qualitat de la seva aigua, la té sobretot el sud, però també tota Europa reacciona alarmada per tots els ítems de qualitat de l'aigua en tots els elements. I aquí pareix que ens ho miram com la manera que podem fer per eludir allò que la Directiva marc de l'aigua ha establert amb caràcter general.

Crec que no serà aquesta la manera que garantirà la qualitat i la sostenibilitat del sistema, sinó posar-hi, ja dic, racionalitat i seny a la seva gestió. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Per part del Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'Hble. Diputada Sra. Marí, per un temps de deu minuts.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Borràs, i aquestes idees tan bones aquests quatre anys que vostè va governar, per què no ho feien? Jo, sincerament, es veu que les bones idees apareixen quan deixa la poltrona, perquè he intentat trobar alguna mesura de les que ens proposen i la seva feina va ser cap, per tant la seva autoritat per proposar aquesta PNL és la que li dona ser diputat, amb tot el meu respecte, però

evidentment no la feina feta quan la tenien per fer. Però això, em permeti la digressió, perquè el que preocupa als ciutadans són altres coses.

Primera, posar noms de municipis, com Alcúdia, com ho acaba de fer, per fer-se venir bé les dues PNL juntes, quan Alcúdia no surt a la llista, em sembla una irresponsabilitat. Per tant, ho retiri, a mi *los juegos florales* em semblen bé per al Sr. Maicas, que ho sap fer molt bé, jo no ho sabria fer, però posar municipis, dir, que són turístics, i que si no ho fossin m'és igual, dient que són a la llista dels que no aconsegueixen -i ho acab de comprovar ara mateix- i no és cert; escolti, Sr. Borràs, que parlam de coses molt serioses. Per tant, els recursos dialèctics li agrairia molt que, als efectes que no constin en el *Diari de Sessions* en el futur, no digui que amb aquest ús, entre aquests municipis que tenen problemes de salubritat amb l'aigua, de potabilitat, hi ha el d'Alcúdia, perquè no és veritat i no hi és. Per tant, les "gracietes" en el bar quan sortim.

Entrant en el fons de la qüestió, ja veig que no els interessa, per això fa quatre anys no feien res, és veritat, acab de comprovar-ho, efectivament, bé, va bé, a nosaltres sí que ens preocupa aquest tema i ens preocupa molt i per això el Pla hidrològic, que està en aquest moment en exposició pública, preveu aquests plans d'inversions dels quals vostès ara em parlen.

Vostès demanen tres coses en aquesta PNL, en primer lloc, un pla de mesures urgents per garantir, amb caràcter immediat, la potabilitat; ja dic, són uns conversos, ara de cop i volta, demà, ho hem de solucionar, aquest no és un problema d'avui sinó que du molts anys i efectivament s'ha de solucionar. Els primers responsables i interessats per solucionar-ho són els ajuntaments; ajuntaments que, per cert, i no les autoritats sanitàries, són els que informen els ciutadans quan hi ha un problema de potabilitat d'aigua, i vostè ho sap i jo també, i que el Govern la feina que ha de fer i li toca fer és crear les infraestructures necessàries, i així està contemplat en el Pla hidrològic, per pal·liar els problemes derivats que precisament aquests municipis afectats són municipis que es subministren mitjançant pous des de fa molts d'anys i que tenen problemes des de fa molt de temps.

Per tant, en resum, parlam d'un problema que no és ni d'ahir, ni d'avui, ni de fa dos anys, sinó que és un problema en molts casos de fa molt de temps d'alguns municipis, que, com vostè ha reconegut, i així és, no són problemes estables, sinó que es produeixen, perquè els mesuraments, si no ho record malament, es fan mensualment, i ja es feien quan jo era regidora de Medi Ambient a l'Ajuntament d'Eivissa, i són mostres que de vegades surten bé i de vegades no hi surten. Això no desmereix que efectivament s'hagin de prendre mesures, li repeteix, el Govern del Partit Popular les pren i les prendrà, la prova d'això són les inversions previstes tant a l'illa de Mallorca, 133 milions d'euros, i a l'illa de Menorca, 25 milions d'euros.

Quant a la publicitat, més publicitat que els ajuntaments els facin públics, fins i tot a les seves webs i que el mateix ministeri ho faci públic, jo no sé on més vol que ho posem, a la plaça pública penjat? Escolti, crec que publicitat n'hi ha, no sé que més volen? I què ha de fer el Govern si qui és competent, que els ajuntaments ho fan, sincerament crec que aquesta és la típica PNL que un fa quan és a l'oposició, que es posa davant d'un ordinador i comença a cercar i bé, li surt això, però bé, crec que aquestes coses són molt més serioses de les que moltes vegades la manera de tractar-les que es té.

Per tant, en resum, el Partit Popular no donarà suport a la seva PNL, primer, i el més important de tot, perquè vostè no sé com s'atreveixen avui a demanar-nos que prenguem mesures urgents, quan durant quatre anys de legislatura no varen fer ni una sola actuació per resoldre aquest problema. Però el més important de tot, perquè nosaltres sí, dins el Pla hidrològic, hem previst mesures per ajudar els ajuntaments a resoldre aquests problemes. I en tercer lloc, perquè la publicitat ja es produeix.

El Sr. Alorda, com sempre, ha introduït el debat de les dessaladores, i tant de bo que ho fa el Sr. Alorda i no ho fa el Sr. Borràs, perquè jo encara record que la senyora...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Com que al·lusions, si ha parlat vostè abans de jo, no? El Sr. Alorda ha parlat de les dessaladores i jo també parlaré de les dessaladores. I la ministra de Medi Ambient del Partit Socialista estava encantada en posar dessaladores a tota la costa, per tant m'imagino que no hi deuen tenir cap inconvenient.

Nosaltres el que sí trobam, i és veritat, és que s'ha d'optimitzar la producció d'aquestes dessaladores, una de les actuacions més importants que té prevista el Pla hidrològic és justament que la dessaladora de Ciutadella pugui subministrar aigua a tota l'illa de Menorca, i una altra de les importants que està pràcticament acabada és l'anella que ajunta les dessaladores de Sant Antoni, de Vila i de Santa Eulària a l'illa d'Eivissa, a més a més de les inversions que s'estan fent, perquè, bé, fins el terrat tenia forats, a la dessaladora de Formentera; ja no parlem de la capacitat de producció que tenia en aquell moment, les grans inversions que s'han fet en els darrers anys, i que permetran afortunadament que els formenterers puguin rebre com mereixen aigua de qualitat, perquè no tothom té alternativa. Fa molts d'anys, quan estudiava, l'illa de Mallorca sí que és rica potser en recursos hídrics, però ni Eivissa és tan rica en recursos hídrics subterranis, ni molt menys Formentera. Per tant el que fa el Pla hidrològic que nosaltres proposam és cas per cas donar solució.

Per tant ni s'han de demonitzar les dessaladores ni s'han de posar dessaladores pertot, en això crec que podem estar d'acord; s'han de veure a cada lloc quins són els recursos que es tenen i quina és la millora manera de gestionar aquests recursos. Això és el que està fent el Partit Popular i no demagògia quan un està a l'oposició.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Vol fer ús de la paraula per contradiccions el grup proponent? Té un temps de cinc minuts.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

Sí, gràcies, presidenta. El que no m'ha aclarit la Sra. Marí és si quan ella era regidora de Medi Ambient de l'Ajuntament d'Eivissa seia en terra o tenia una poltrona, perquè igual a Eivissa seuen en terra, quan estan fent feina a un càrrec públic. Jo podia seure a una poltrona però no sé ella on devia seure.

Vostè ha parlat de *Diari de Sessions*. Idò quan repassi el *Diari de Sessions* podrà llegir que he dit que dia 15 de maig l'aigua no era potable, dia 15 de maig no era potable l'aigua d'Alcúdia, i que en aquell moment hi havia aigua que sí que era potable i aigua que no era potable. La darrera anàlisi que estava publicada dia 15 de maig del SINAC, l'aigua en principi no era potable.

Diari de Sessions..., clar, vostè té la patent de cors de què podem fer o no podem fer l'oposició; evidentment jo no sé si passar al Partit Popular abans de registrar les PNL si la podem fer o no la podem fer, perquè potser aquesta no ens correspon perquè evidentment nosaltres, com que no vam fer res mai, idò igual no en podem parlar. Clar, però pensava que haviem d'esperar, com diu aquí, "haurem d'esperar un govern del Partit Popular perquè aquesta promesa de l'any 2003, d'un govern també del Partit Popular, sigui una realitat a Eivissa?", pregunta feta dia 11 d'octubre de 2011, 11 d'octubre de 2011, prest farà ja dos anys; se'n recorda, Sra. Virtudes Marí, qui la va formular, no? Vostè. Per tant..., i ja ha plogut, de la dessaladora de..., perquè sap què li van contestar, no?, que ja estava feta, que a final d'any estaria, a final de l'any 12, la dessaladora d'Eivissa, i no s'ha mogut ni una pedra d'aquell dia a ara pràcticament, eh? Seguim igual amb la dessaladora de Santa Eulària.

Miri, i la dessaladora de Formentera, publicat dia 30 d'abril d'enguany, 2013: "Les obres, que van començar dia 5 d'abril i es preveu que s'allarguin sis mesos, permetran que es pugui atendre la demanda durant la temporada turística d'enguany i garantiran la quantitat d'aigua per al consum humà, evitant així els problemes que hi ha hagut els darrers anys". Açò és la nota oficial de la Conselleria de Medi Ambient de la visita que va fer el Sr. Company amb el director d'ABAQUA, Sr. Ferriol, i el Sr. Alcaraz, que és la persona que tenen vostès destacada a Formentera, a les obres de la dessaladora que havien començat dia 5 d'abril, com diu aquí, que s'allargarien sis mesos i permetrien que es pogués atendre la demanda durant la temporada turística. Des del 5 d'abril sis mesos fan 5 d'octubre, i 5 d'octubre, si encara ha de començar la temporada turística a Formentera dia 5 d'octubre del 2013 crec que ho passaran magre les persones que viuen en aquella illa.

I la interconnexió fa anys, fa anys que estem esperant la interconnexió de les dessaladores d'Eivissa; no només no està acabada Santa Eulàlia sinó que no sabem ni per on hem d'anar a la interconnexió. I a Menorca..., el Sr. Matas va fer una dessaladora sense estudis previs, sense cap tipus d'anàlisi, sobredimensionada, i com que hem de fer de la necessitat virtut en nom de l'austeritat, i ara és raonable utilitzar aquesta dessaladora, ja que està construïda per deixar descansar els aqüífers, però per açò fa falta que aquesta dessaladora es posi en marxa, i aquesta dessaladora, obra magna del Sr. Matas, de noble record, encara no està en funcionament ni se l'espera, ni se l'espera, entre altres coses perquè el Govern no té recursos, el Ministeri d'Agricultura i Medi Ambient estudia, estudia coses, i tot està aturat i l'aigua no és potable a molts d'indrets de les nostres illes.

Estaven molt contents dia 18 del 5 del 2012 el Sr. Bauzá i el Sr. Company quan tornaven de Madrid perquè tenien el compromís del Govern central de cercar fórmules per assumir el sobrecost de la construcció, i aconseguir la inversió necessària per connectar la xarxa de subministrament de Maó i Ciutadella, cap a Maó de la dessaladora de Ciutadella, i també perquè el ministeri havia (...) assumir el cost del projecte de connexió de la dessaladora de Santa Eulària amb la línia de distribució d'aigua potable d'Eivissa. "Pel que fa a aquestes infraestructures -matisaven- també s'estudiaran fórmules per assumir el sobrecost". És a dir, que es van comprometre dia 18 del 5 a estudiar, i encara estudien. És a dir, arribarà la llei Wert aprovada, hauran de passar revàlida i encara no hauran començat a estudiar per a l'examen. Vostès ho havien de resoldre tot i en aquests moments no ho estan fent.

Publicitat. Si vostè creu que un ciutadà abans d'obrir una aixeta de ca seva pot trobar si l'aigua és salubre o no, si és potable o no, a través del SINAC, complexíssim d'arribar-hi, primer de saber què és el SINAC i que existeix...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Borràs, ha exhaurit el temps.

EL SR. BORRÀS I BARBER:

He acabat, Sra. Presidenta. I simplement la publicitat té dret..., el Govern ha creat un consorci al qual diu que ha de fer publicitat, per tant té l'instrument, el consorci, que ha obligat els ajuntaments en nom de l'austeritat a incorporar-s'hi, i per tant té el consorci per fer la publicitat que vostè diu que no és competència.

LA SRA. PRESIDENTA:

Votació de la Proposició no de llei RGE núm. 5218/13.

Vots a favor? 5.

Vots en contra? 9.

En conseqüència queda rebutjada la Proposició no de llei RGE núm. 5218/13, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a pla de mesures urgents per tal de garantir la potabilitat de l'aigua a tots els municipis de les Illes Balears.

Una vegada esgotat l'ordre del dia d'avui i no havent-hi més assumptes a tractar, se n'aixeca la sessió. Bona tarda.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS

Redacció i Administració
PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS
C/ Palau Reial, 8
07001 PALMA

Imp. Parlament de les Illes Balears. Palma